Advent - Segon diumenge

Per LlorencP el dl., 04/12/2023 - 10:30

Is 40,1-5.9-11
2Pe 3,8-14
Mc 1,1-8

Ens trobem ja en la segona setmana d'Advent, i el missatge ja és clar: cal preparar el cor, disposar-nos per acollir la vinguda del Senyor… A l'evangeli veiem con Joan Baptista fa aquest paper de preparar el poble, la gent, per acollir el Senyor que estava a punt d'arribar.

Però la primera lectura d'avui, d'Isaïes, té una sèrie de detalls que val la pena que no deixem escapar. Indiquem alguns, perquè ens suscitin preguntes per la nostra vida.

1. "*Consoleu, consoleu el meu poble*", diu el Profeta. El nostre món, com era també el cas del temps d'Isaïes, en la dura experiència de l'exili a Babilònia, es troba sense esperança, conscient de tantes coses que no mouen a confiar, a esperar, a somiar amb una situació millor. Encara que alguns puguin pensar que 'a mi no em van tan malament les coses', si gratem una mica, veurem que sí, que la situació no és gaire afalagadora. Podem mirar la situació de manca de pau a nivell internacional, a nivell del nostre país, o també a famílies, properes o no tan properes, o persones concretes, que no viuen la pau i l'harmonia que hauríem d'esperar. Podem veure també com, mentre hi hagi persones, ben a prop nostre, que no tenen una mínima seguretat laboral o de reconeixement, o econòmica, o de condicions de vida, no podem estar tranquils. No crec que calgui abundar massa més…

Doncs bé, què ens diu el Senyor en aquesta ocasió? "*Consoleu, consoleu el meu poble*"...

Potser aquest Advent pot ser ocasió per veure com realitzar aquesta crida del profeta, que avui actualitzem…: com puc jo consolar, portar esperança, portar llum, al meu voltant, a les persones amb les que estic, i potser a les persones a les que em puc sentir avui convidat a portar aquest consol?

2. "*Aplaneu en l'estepa un camí per al nostre Déu*", diu també Isaïes. Sovint ens pot semblar que el nostre món és força opac respecte a Déu i respecte a l'esperança. Com si li costés obrir camins d'esperança, camins de senzillesa, d'estimació i de fraternitat. Sovint sembla que les persones ens protegim amb muntanyes i serrelades que ens allunyen dels altres.

Doncs bé, què ens diu el Senyor avui? "*Aplaneu un camí per al nostre Déu*"...

Potser aquest Advent ens podem sentir convidats, convidades, a esdevenir camins que posen en comunicació les persones i les realitats del meu entorn amb el Déu de la vida. I un camí es pot transitar en dos sentits. També nosaltres potser podem esdevenir camins que ajudin a les persones a acostar-se a la llum, la bondat, la misericòrdia, el perdó i l'esperança de Déu. I també camins a través dels quals Déu, mitjançant la nostra proximitat, afecte, servei, delicadesa, paciència o perdó, es fa proper a les persones del meu voltant. Com puc esdevenir 'camí aplanat per al nostre Déu', en aquest Advent?

3. I finalment, Isaïes diu: "*Puja en una muntanya ben alta, missatger que anuncies a Sió la bona nova!"*

Potser la rutina, el dia a dia, el cansament després d'aquests mesos des de l'estiu, ens poden fer sentir poc animosos, mancats d'energia. També el poble d'Israel en temps del profeta se sentia cansat i afeixugat. Així doncs, la invitació del profeta és decidida: "*Tu que portes bones noves a Jerusalem, alça ben fort el teu crit, alça'l ben fort, no tinguis por!"*

Com em ressona avui aquesta crida a aixecar l'ànim, a pujar a la muntanya animosament, a aixecar la veu ben fort i sense por, en bé dels altres?

Potser aquest Advent pot ser un temps per aixecar-nos, per pujar a una muntanya ben alta, la del coratge que ens vol contagiar el Senyor, i alçar la veu de la nostra vida en bé de les persones amb les que estic dia a dia, i de les que potser em sento enviat, enviada a trobar o retrobar…

Deixem, doncs, que aquest Advent sigui un temps de consolar, de fer-nos obridors de camins de la gràcia i l'amor de Déu, i d'aixecar els nostres cors, la nostra veu, el nostre ànim, per al bé de les persones que el Senyor posa sota la meva cura.

Que el Senyor, que ens ve a visitar, ens doni el seu Esperit per poder-ho fer i poder-ho viure. Que així sigui.

ETIQUETES
CONSOL CAMÍ ÀNIM